

alle Arbejdssteder skulle være indrettede i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter. Ændringsforslag Nr. 14 er rent redaktionelt.

Under Nr. 15 komme vi saa til Børnealderen. Jeg er meget glad ved at høre, at det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. Andersen) deler den af mig fremsatte Opfattelse af, at der i Virkeligheden i faktisk Henseende kun er ringe Forskel mellem dette Udvalgs Flertal og det andet Tings Flertal, saaledes som det vedtog Loven i Folketinget for nylig. Om Børnealderen har jeg udtalt mig saa udførligt ved 1ste Behandling, at jeg slet ikke behøver at komme nærmere tilbage dertil. Min Anskuelse i den Henseende har jeg ikke lagt Skjul paa, og jeg har søgt, saa godt jeg kunde, at motivere den Stilling, Regeringen ved Forslagets Fremsættelse har ment at burde give Fortrinnet; men samtidig har jeg baade her og i det andet Ting gentagne Gange henledt Opmærksomheden paa, at Bemærkningerne, som ledsagede Forslaget ved dets første Fremsættelse, udtrykkelig udtale, at Regeringen har været i Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt at sætte Aldersgrænsen saa højt som til 14 Aar — eller rettere udtalt, at forbyde Børnearbejdet af Hensyn til Skolegangen — eller om man ikke burde gaa til den lavere Aldersgrænse af 12 Aar. Regeringen har altsaa selv været i ikke ringe Tvivl, men den har ment, at nu maatte Rigsdagen veje Fordelene og Manglerne og se at komme til Enighed. Der laa deri en Tilkendegivelse af, at Regeringen i saa Henseende ikke vilde være nogen Hindring, hvis man kom til det Resultat, at man ikke vilde gaa saa langt, i alt Fald ikke ved denne Lejlighed. Nu har det ærede Medlem, jeg nævnede, udtalt, hvad der er rigtigt, at som Folketinget har vedtaget Loven, er faktisk 12 Aars Alderen vedtagen, men man har samtidig tilkendegivet gennem Affattelsen, at man ønskede at fastslaa 14 Aars Alderen tidligst efter 5 og senest efter 10 Aars Forløb. Der er altsaa givet Sikkerhed for, at 12 Aars Alderen efter Folketingets Forslag bliver gældende i de første 5 Aar før Revisionen, og aabnet Adgang til, at den ogsaa bliver gældende i de sidste 5 Aar inden Revisionen. Nu er det, at Landstinget paa dette Punkt siger: Vi ønske 12 Aars Alderen fastsat for hele det Tidsrum, i hvilket Loven gælder, og saa ville vi derefter staa frit, ikke have udtalt noget om, hvorvidt vi derefter ville fastholde 12 Aars Alderen, eller vi ville gaa det Skridt videre, som man ganske sikkert er gaaet i et stort

Antal Lande, ogsaa i vore Nabolande, f. Eks. Tyskland. Det er Forskellen mellem Flertallets Stilling i dette Udvalg og Flertallets Stilling i det andet Tings Udvalg, at man ikke har villet præjudicere Afgørelsen ved nu at bestemme, at om 10 Aar skulde Grænsen være 14 Aar, hvilket man har ment at ville i det andet Ting. Men naar Loven overhovedet er til Revision, mine Herrer, efter 10 Aars Forløb, er det klart, at Bestemmelsen om de 14 Aar ogsaa kommer til Revision, og saa er der jo slet ikke afgjort noget i saa Henseende og man vil alligevel kunne komme til de 12 Aar efter 10 Aars Forløb.

Hvad Underændringsforslaget under Nr. 16 angaar, vil jeg ganske vist til min Beklagelse komme til at anmode det høje Ting om at forkaste det. Det er mig ret klart, at naar Børn have arbejdet disse 4½ Time, eventuelt uden Afbrydelse, og derefter skulle begive sig til deres Hjem, som maaske er langt borte, for at spise, derefter begive sig til Skolen, som muligvis heller ikke er nærved, og saa, som det blev udtalt af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) — hvad jeg egentlig ikke havde tænkt mig, men hvad der vist egentlig er meget rigtigt — endda skulle forberede sig til Skolen i denne Mellemtid, saa vil et Tidsrum af en Time ikke kunne række til, det er sikkert nok. Jeg er ganske paa det rene med, at det er et Offer, der fordes af Industrien, men Spørgsmaalet er, om ikke Industrien, netop hvor der er Tale om Forholdet mellem Skolen og Industrien, vil bestræbe sig for at bringe sine Krav i Samklang med Skolens Krav, fordi det dog er vanskeligere at bringe Skolens Krav i Overensstemmelse med Fabrikarbejdet, da det jo er et meget ringe Antal af Skolens Børn, som søge Fabrikarbejde. Jeg vilde gerne have, at denne Ændring ikke blev vedtagen. Blev den vedtagen, vilde jeg med langt mindre Ro kunde slutte mig til Børnearbejdet, end jeg ellers kunde gøre. Jeg kunde tænke mig Muligheden af, at man, naar det nu dog erkendes, at der bringes et Offer fra Industriens Side — og det er Fabrikloven i det hele taget, det er der ikke Spørgsmaal om — af Hensyn til Børnene kunde være villig til ogsaa at bringe dette Offer. Vi kunne jo ikke nægte, at det er en Lov, som skulde være til Beskyttelse for Børn og unge Mennesker. Jeg lover da, at hvis der en anden Gang kommer en Lov, som skal være til Beskyttelse for Industrien, skal jeg tale Industriens Sag lige saa varmt, som jeg i Dag ønsker at tale Børnenes Sag.